

Útok na produktovody: Geopolitické šílenství na konci říše

Joe Quinn

21.4.2014

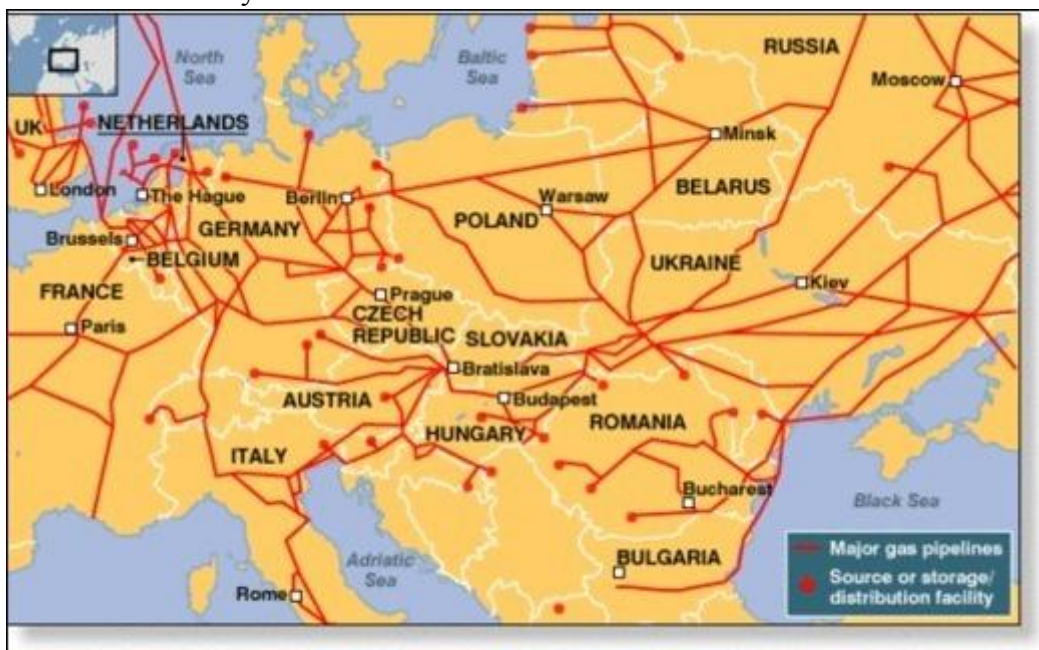
Ruský prezident Vladimir Putin nedávno [poslal dopis](#) 18 evropským zemím, které jsou spotřebiteli ruského plynu, ve kterém jim sdělil, že zatímco Rusko je odhodláno dodržet veškeré své energetické závazky, situace na Ukrajině se dostává do „kritického“ bodu, kdy mohou být dodávky ruského plynu do Evropy přes Ukrajinu ohroženy. V rozhovoru s reportéry Putin shrnul podstatu toho, co napsal svým protějškům z EU:

Rusko jedná velmi čistě, velmi ohleduplně a s respektem k našim partnerům. Zcela jistě plně zaručujeme plnění veškerých našich závazků vůči našim evropským spotřebitelům. My nejsme problémem, problémem je zajištění přepravy přes Ukrajinu... O čem mluví?

Energetická závislost na „Říši zla“

Ruský zemní plyn je dodáván do Evropy přes 12 plynovodů, z nichž tři jsou přímými plynovody (do Finska, Estonska a Lotyšska), čtyři vedou přes Bělorusko (do Litvy a Polska) a pět vede přes Ukrajinu (na Slovensko, do Rumunska, Maďarska a Polska). V r. 2011 byl otevřen další plynovod, Nord Stream, který vede plyn přímo do Německa přes Baltské moře. Dohoda o Nord Stream byla vyjednána Německem jako způsob, jak se vyhnout potenciálním problémům s dodávkami přes místa jako Ukrajina, která mají historiky dosti problematické vztahy s Ruskem. Nord Stream také obchází plynovod do Německa vedoucí přes Polsko, které je také považováno za zemi potenciálně antagonistickou vůči Rusku.

Země EU jako Estonsko, Finsko, Lotyšsko a Litva dostávají 100% svého plynu z Ruska. Slovensko a Bulharsko odtud dostávají 98%, resp. 92%. Větší evropské země jako Německo, Francie, Španělsko, Británie a Itálie odebírají menší množství, která jsou však i přesto významná. Dohromady spotřebovávají Německo a Itálie téměř 50% veškerých plynových dovozů do EU. Navíc od r. 2007 dováží Evropská unie z Ruska 32,6% ropy. Také uhlí je do EU dovážené ve významném množství.

Ruské plynovody křížují na své cestě na skvělý západ východní Evropu.

V r. 2009 byly všechny dodávky ruského plynu přes Ukrajinu do západní Evropy zastaveny, kvůli odmítnutí Ukrajiny zaplatit dluhy za předešlé nákupy ruského plynu a obviňování ze strany Ruska, že ukrajinská vláda kradla plyn. Několik evropských zemí zažilo v důsledku toho energetickou krizi.

Zjišťujeme, že za krizí z r. 2009, podobnou té z r. 2006, stojí to, co lze popsat pouze jako [handrkování se ukrajinských oligarchů](#) o kontrolu nad zisky z ruského plynu, který přes Ukrajinu přechází nebo je tam prodáván. Navíc je zde všudypřítomná prezence USA, které usilují v rámci svých desítky let starých „strategických zájmů“ o oslabení energetického partnerství Rusko-EU.

Již v 80. letech se Reaganova vláda na tento rusko-evropský problém zaměřila a [pokusila se zastavit](#) výstavbu prvního plynovodu z Ruska do evropských zemí tím, že nařídila všem americkým korporacím a jejich pobočkám v Evropě neprodávat vybavení pro tento plánovaný plynod. Praktičnost však nakonec zvítězila a ředitel Dresser France (pobočky texaské korporace vyrábějící kompresory pro plynovody) řekl: „**Zákony Spojených států nejsou zákony celého světa.**“ (říkejte to Američanům!). Nedávný USA zosnovaný puč na Ukrajině a střet s Ruskem, zdá se, obnovil americké snahy odstránit Evropu od Ruska. Fakt, že oba subjekty představují ucelenou pevninu a přirozeně spolu budou obchodovat ve všemožných oblastech, je pro USA evidentní překážkou, kterou je třeba zdolat.

Zatímco nemám žádné vnitřní informace o politice ruské vlády v posledních 13 letech, připadá mi, že Putin a jeho vláda zavedla západní válečné štváče do pasti. Po útocích 9/11 a s nástupem nekonečné „války proti terorismu“ TM Rusko drželo se západem basu a připojilo se k jeho válečným hrádkám a účastnilo se jeho setkání na nejvyšší úrovni. Ale za oponou se v Rusku děly dvě důležité věci: ruská armáda byla modernizována a zefektivňována, a ruská vláda konsolidovala evropskou závislost na ruské energii. V r. 2014 byla Putinova vláda v pozici, aby, přinejmenším, uplatnila svá práva na svoji bezprostřední „sféru vlivu“.

Putinův dopis přišel těsně v patách po [prohlášení](#) pučistického ukrajinského ministra financí Oleksandra Šlapaka, že „dočasná“ ukrajinská vláda nepoužije peníze od MMF, EU a USA na zaplacení velkých dluhů vůči Rusku. Na jarním setkání MMF a Světové banky ve Washingtonu DC ve čtvrtek Šlapak [řekl](#):

Peníze, které dostaneme od MMF, budou rozděleny mezi rezervy Národní banky a státní rozpočet a budou investovány. Takže je neplánujeme utratit za splátky dluhů Rusku.

Aby byly věci ještě horší, ukrajinský „dočasný“ ministr energetiky Jurij Prodan [uvedl](#), že Ukrajina se připravuje na arbitráž ve Stockholmu, protože, jak tvrdí, ruské ceny plynu jsou „nepřijatelné, poté, co jsou všechny slevy zrušeny“. Navíc Prodan řekl, že Ukrajina „vyjednává s Evropskou unií o reverzních dodávkách na Ukrajinu“. „Reverzní dodávky na Ukrajinu“ znamená, že Ukrajina by dostávala ruský plyn „zadními vrátky“, tak říkajíc, přes Francii nebo jiné evropské země, poté, co již přešel přes Ukrajinu! Z ruského pohledu existuje také riziko zopakování debaklu z r. 2009, kdy Ukrajina ilegálně odsávala ruský plyn určený pro Evropu. Nicméně se zdá, že nápad s „reverzními dodávkami“ je předem ztracený případ, protože kontrakty, které země EU podepsaly na odběr ruského plynu, pravděpodobně obsahují klauzuli, která takové dvojí kšeftaření zakazuje.

To, co Putin ve svém dopisu EU poněkud ostýchavě sděluje (chápejte – hlasitě a jasně), je, že zatímco USA/EU mohly mít v úmyslu, že jejich velké půjčky svému nově dosazenému režimu na Ukrajině budou použity na „otevření“ ukrajinské ekonomiky plundrování západu, odtržení Ukrajiny z ruské „sféry vlivu“ a možná i k napíchnutí se na vlastní ukrajinské skryté zásoby ropy a plynu, je zde jeden malý problém.

Ukrajina dluží Rusku spoustu peněz, částečně ve formě nedoplatek Gazpromu ve výši 2,2 miliard dolarů, nicméně celkový ukrajinský dluh vůči Rusku činí obrovských 16,6 miliard dolarů. Takže i s tou nejlepší vůlí na světě musel Putin s politováním říct, že pokud Ukrajina nezaplatí aspoň oněch 2,2 miliardy a nezačne platit za veškerý ruský plyn předem, nebude Gazprom možná schopen pokračovat ve financování dodávek do zemí EU přes Ukrajinu...
ťuk ťuk.

Jak jste si ustlali...

EU a její američtí páníčci si tak silně přáli „užší vztahy“ s Ukrajinou, že byli ochotni zaplést se do poněkud nedemokratického puče v této zemi počátkem letošního roku. No, nyní, když tyto „užší vztahy“ mají, jim Putin pouze připomíná, že s nimi souvisí i onen trapný problém velkých dluhů Ukrajiny vůči Rusku a fakt, že ruský plyn do Evropy přechází přes Ukrajinu. Pokud jsou ve své iracionální nenávisti všeho ruského ukrajinští loutkoví politici slepí k politické realitě a myslí si, že jsou v pozici, aby mohli ignorovat ruské požadavky na splacení dluhů, totéž nelze říct o EU. Německá kancléřka Angela Merkel, která mluvila za Německo a všechny nohsledy z EU závislé (v té či oné míře) na ruském plynu, se, zdá se, konečně probudila a uvědomila si tvrdá studená fakta této situace a pochopila, že pokud je někdo [mimo realitu](#), jsou to „měničiči režimů“ USA/EU a jejich poskoci na Ukrajině:

V reakci na Putinův dopis Merkel [řekla](#):

Existuje mnoho důvodů k tomu brát tento vzkaz vážně a pro to, aby Evropa dala společnou odpověď. Když podnikneme všechny tyto kroky, můžeme si být jisti, že jsme dosáhli společné reakce zemí, které tomuto problému čelí, protože dostávají plyn od Gazpromu. **Evropské státy by byly rády dobrými klienty, ale také by si byly rády jisty, že dodávky ruského plynu nebudou přerušeny.**

Americké ministerstvo zahraničí, které puč na Ukrajině dozorovalo, [do debaty zasáhlo](#) prázdnými pokryteckými řečmi, kterými se v posledních letech proslavilo:

Mluvčí amerického ministerstva zahraničí Jen Psaki obvinila Rusko z popírání dohody, ve které nabídlo Kyjevu nižší ceny plynu, a z používání „**energie jako nástroje nátlaku na Ukrajinu**“. Cena, kterou nyní Ukrajina platí, „není evidentně určována tržními silami a je značně nad průměrnou cenou placenou členy EU“.

[Putinova odpověď](#) představitelům amerického ministerstva zahraničí, strkajícím své prolhané rypáky kam nemají, byla dokonalá:

Je to poněkud podivné, neboť je špatné číst dopisy jiných lidí. Nebylo to adresováno jim, ale zákazníkům odebírajícím plyn v Evropě. Všichni jsou uvyklí na fakt, že naši američtí přátelé šmírují všechny, ale zírat někomu přes rameno je zcela neslušné.

Kdo potřebuje jadernou válku, když se můžete ufrakovat k smrti?

Zatímco nepochybují, že vůdci EU, jako Merkel a Hollande (nemluvě o studenoválečných jestřábech na americkém ministerstvu zahraničí), by pukli radostí, kdyby mohli uvalit na Rusko za jeho „zasahování“ na Ukrajině skutečné sankce (možná něco jako sankce proti Iráku v 90. letech, které zabily 500,000 iráckých dětí), jsou jejich možnosti poněkud omezené. Evidentním způsobem, jak účinně poškodit Rusko závislé na prodeji energie, by bylo uvalit sankce na jeho vývozy plynu a ropy. Ale problém je všem patrný. Odstřihnutím od nákupů energie z Ruska by Německo a další země EU předvedly světu názorný příklad toho, co to znamená „ukousnout si vzteky vlastní nos“. Takže se jeví být vysoce nepravděpodobným, že se tak stane, protože, jak dala Merkel ve svém prohlášení uvedeném výše jasně najevo, politici EU jsou stále schopni rozpoznat fakta.

Nicméně na druhé straně Atlantiku žádné takové uzemnění ve skutečném světě neexistuje, protože, jak všichni víme, lidé ve vedoucích pozicích ve Washingtonu jsou „[tvůrci reality](#)“; mohou si ji vymýšlet za pochodu a nás, zbytek lidí, nechávat, aby „rozumově studovali to, co oni dělají“. A jako takový je poslední americký plán zmařit přátelské vztahy vznikající mezi Ruskem a EU skutečně ojedinělý.

V posledních týdnech byly v americkém kongresu předloženy dva návrhy zákona – jeden v parlamentu ([H.R.6](#)), jeden v senátu ([S.2083](#)) – ve snaze urychlit vývoz zkapalněného zemního plynu (LNG), aspoň teoreticky, do Evropy. Účelem je vyfrakovat z americké pevniny duši, aby se vyprodukovalo dostatek zemního plynu k odeslání do Evropy, aby se již Evropa nemusela nadále spoléhat na ruské dodávky. Cory Gardner, republikánský

kongresman, který předložil zákon v parlamentu, byl očividně těmito vyhlídkami tak vzrušen, že nedokázal odolat, aby do své tklivé obhajoby tohoto svého zákona nezačlenil i obligátní zmínku o 9/11:

„...být proti této legislativě je jako zavěsit nouzové volání 9/11 našich přátel a spojenců,“ vykřikoval Gardner.

Tento plán je jak doslovně, tak přeneseně jen „výplodem fantazie“. Jak [uvádí Naomi Klein](#): Vybudování infrastruktury potřebné pro vývoz plynu v tomto rozsahu by zabralo několik let povolovacích procedur a výstavby – jediný LNG terminál může stát 7 miliard dolarů, musí být krměn obrovskou vzájemně provázanou sítí plynovodů a kompresorových stanic a vyžaduje si vlastní elektrárnu, která by produkovala dostatek energie potřebné ke zkapaňování plynu prostřednictvím super ochlazování. **V době, kdy by tyto masivní projekty existovaly a fungovaly, by se Německo a Rusko mohly rychle stát přáteli.**

Pokud by to byl jen další případ geopolitiky, která se za louží zvrtila v šílenství, mohlo by být Američanům odpuštěno, že nad tím vším zavřeli oči, ale tento plán má dramaticky navýšit frakování v USA, aby se „pomohlo našim přátelům a spojencům“ (a zmáčklo Rusko), a přináší sebou závažnou hrozbu pro americký způsob života, či život obyčejných Američanů. Nedávná [zpráva v LA Times](#) odhalila, že geologové v Ohio našli spojitost mezi frakováním a náhlými roji zemětřesení. Vzhledem k tomu, že americké západní pobřeží „[čeká jedno velké](#)“ a že Oklahoma zažila [rekordní počet zemětřesení](#) (v místech, kde probíhá frakování), zní vám rozjetí frakovacího šílenství v USA jako dobrý nápad? Další nedávná americká studie zjistila, že [frakování vyčerpává zásoby](#) vody v nejsušších oblastech Ameriky. Tato zpráva přišla po [nejteplejší a nejsušší historicky zaznamenané zimě](#) v Kalifornii.

Pamatujete, že jsem řekl, že nová pučem dosazená ukrajinská vláda je posedlá iracionální nenávistí k Rusku? No, není evidentně sama. Vlastně by se dalo říct, že vybraná pučistická vláda na Ukrajině je ideologickým levobočkem amerického ministerstva zahraničí, bizarním politickým potomkem skutečného svazku [mezi náměstkyní ministra zahraničí pro evropské a euroasijské záležitosti Victorie Nuland a arcí neokonzervativcem a magnátem Brookings Institute Robertem Kaganem](#).

Během posledních několika měsíců Putin sledoval, jak USA organizují nepředložený puč na Ukrajině, který dosadil k moci tlupu pravičáckých nacionalistických magorů s iracionální nenávistí k Rusku, která přistoupila ke zneprátení si velké etnicky ruské populace na Ukrajině až do bodu, kdy se Krym odtrhl a velké oblasti východní Ukrajiny tlačí v době psaní těchto řádků stejným směrem. Nyní, kdy se Ukrajina rozpadá sociálně, politicky a finančně, Putin sleduje, jak EU vypadá ještě nekompetentněji, než obvykle, a pokouší se zjistit, kdy se věci zvrtnou a zvolila si při píchání do ruského medvěda, který ji (nikoliv USA) zásobuje životně důležitými energetickými zdroji, stranit USA. A z dále Putin provádí špionáž proti americkým budovatelům říše, kteří jsou evidentně tak intoxikovaní luftem „vyjímečnosti“, který se vznáší nad jejich „zářivým městem na kopci“, že ve snaze zajistit, aby USA byly nadále nejvyšším kápem v jednopolárním světě, jsou ochotni riskovat, a možná i uspíšit, doslovnou destrukci částí USA.

Je to jako ukousnout si z nenávisti vlastní nos, nebo otevřít dveře geologické katastrofě, jen proto, abyste mohli svému arcí nepříteli, který s údivem pozoruje, jak loď vašeho státu jde pod vlnami ke dnu, ukázat, že „je jednička“.